walla sedda walmist ädikast poddelitte ehk krusíde sisse, mis hästi on kiñni pa dud, ja panne siis keldri ehk koba sisse seisma. — Keik ädikast ei pea sinna mitte astja seest ärrawõtma: üks ossa jägo ikka siñna sisse, nenda kui ka ädika emmakas. Wallad sa nüüd jälle ni palio õllut ehk wihma-wet astja sisse, kui sa ädikast olled ärrawõtnud, siis saad sinna sest jälle ädikast mis ni hea on kui se essimenne.

Nenda woid sa ka happo ounadest head ädikast tehha ehk ollekśid nemad ka jo mäddanend. Wauta sedda märga nende seest wälja, ja lasse sedda ni kaua seista, et ta selgeks saab. Walla sedda õlle assemel astja sisse, mis hea ädikaga on lopputatud, sa kus emmakas sees on; muido te sedda nendasammoti kui õlleädikast. Weel tulleb sulle tähhele pañna, et need astjad, mis sa ädika tarwis wõttad, õiged puhtad on. Tinna- ja wask-riistade sisse ei pea sinna ilmas ädikast wallama, sest se kisub sedda kihwti, mis tinna ja wasse sees on wälja, ja se on inimesele surets kahjuks.

Ennäh, mis hea ja kallis assi ädikas an; mis suurt kasso ta inimese tele sadab! Kas se nüüd suur assi on sedda isse tehha? Ja siiski ma ei tea ma-rahwa seas ühteai perrenaest, kes sedda moistaks tehha. Ma ollen kül jo mitme wanna rääkinud, et ma tedda sakśa-maal ollen näinud, agga siis ma sain sedda wastust: „kuis meie wiied sedda wõttame kuist sedda tehhak e? Jummal sedda teab mis sugused asjad siñna jure tarwis lähhäwad.“ Selle õpetusse ärrele, mis sin antakse, on se õige kerge assi. Hõppo õllut ja leiwa koort woib iggaüks sada, ja sedda wäe-

wa